

Polévkový týden

V **pondělí** bylo venku tak sychravo, že jsme se z procházky vrátili celí prokřehlí. Boženka hned věděla, co s tím. „Emilku, uvaříme si bramboračku, ta nás postaví na nohy,“ řekla a už krájela brambory a namáčela sušené hřiby. Než se polévka dovařila, Boženka se u hrnce krásně prohřála a tváře jí zružověly. Já dostal jen malinkou lžičku do misky na ochutnání, abych věděl, jak se jí to povedlo.

Nebylo to špatné, ale nejvíc mě potěšil ten piškot, který přišel potom.

V **úterý** se v kuchyni nic nekrájelo ani nevařilo. Boženka říká, že bramboračka je nejlepší druhý den, když se všechny vůně a chutě pořádně propojí. Měla pravdu – byla ještě lepší než včera.

Ve **středu** jsme z procházky přišli se studeným nosem a čumákem. Vítr foukal snad ze všech stran. Boženka sáhla ve spíži do hnědého kameninového hrnce se zelím. „Dneska to bude zelňačka s klobáskou, Emilku, ta nás pořádně prohřeje,“ slíbila mi. Jak polévka zrudla paprikou a zavoněla klobásou, bylo v celém bytě hned útulněji. Boženka mi dala do misky jen kapku na olíznutí, ale k tomu přidala dvě kolečka klobásy. To byla panečku dobrota, hned mi bylo tepleji!

Ve **čtvrtek** jsme měli odpočinkový den, protože mlha zakrývala všechny stromy v ulici. Boženka si k obědu dojedla zbytek voňavé zelňačky a vypadala náramně spokojeně. Pak odpočívala v křesle u rádia. Já jsem zase odpočíval v pelišku a doufal, že se v Boženčině kapse objeví nějaký zapomenutý piškot. A taky že se objevil!

V **pátek** nás ranní mrazík na procházce pořádně poštípal. Boženka si hned po návratu nasadila zástěru a pustila se do hrachovky s uzeným masem. Vůně uzeného byla tak silná, že jsem úplně zapomněl i na dopolední spaní. Boženka se nad kouřícím talířem úplně rozzářila a říkala, že uzené maso je lék na každou zimní nepohodu. Do misky mi dala trošičku, ale kousíček růžového uzeného mi podala rovnou z ruky. To byl pravý lék i pro psa!

Sobota u nás byla tichá. Začalo sněžit a nikomu z nás se nechtělo ven víc než na malou chvilku. Boženka se rozhodla, že si dnes dopřejeme klid pod dekou. Dojedli jsme zbytky hrachovky a Boženka mi u toho vyprávěla o starých časech, kdy se v zimě jedlo hlavně to, co dům dal.

V **neděli** k nám přišla návštěva, děti i vnoučata, a hned bylo v bytě pořádně živo. Boženka od rána vařila velký hrnec fazolačky s klobásou a uzeným žebrem. Všichni si pochvalovali, jak je polévka hustá a jak krásně hřeje. I když venku bylo nevlídno, u nás se všichni smáli. Já se motal mezi nohama a dohlížel na každou lžici. Dostal jsem kousek uzeného i klobásy a na závěr můj oblíbený piškot. Byl to ten nejvoňavější konec polévkového týdne, jaký si pes může přát.